

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1820: Οι Σουλιώτες επανέρχονται στην πατρίδα τους, μετά από συμφωνία με τον Αλή Πασά, και μετέχουν στον πόλεμο μαζί του εναντίον του σουλτάνου.

1862: Το αμερικανικό πολεμικό πλοίο «Κάιρο» βυθίζεται στον ποταμό «Γιαζού». Είναι το πρώτο πλοίο που βυθίζεται από νάρκη. Το περιστατικό συνέβη κατά τη διάρκεια του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου.

1916: «Ανάθεμα» του Ελευθέριου Βενιζέλου στο Πεδίο Άρεως των Αθηνών. Με τον Δικασμό Βενιζελικών και αντιβενιζελικών στο αποκορύφωμά του, ογκώδης αντιβενιζελική πορεία με επικεφαλής την Ιερά Σύνοδο κατευθύνεται στο Πεδίο του Άρεως για να αναθεματίσει τον «σατανά» της πολιτικής ζωής του τόπου Ελευθέριο Βενιζέλο. Εκεί ο κάθε διαδηλωτής ρίχνει μία πέτρα και επαναλαμβάνει την κατάρα του αρχιεπισκόπου Αθηνών Θεόκλητου κατά του Βενιζέλου. «Κατά Ελευθερίου Βενιζέλου φυλακίσαντος αρχιερείς και επιβουλευθέντος την βασιλείαν και την πατρίδα, ανάθεμα έστω».

1930: Εγκαινιάζεται το γήπεδο Συντριβανίου, έδρα του ΠΑΟΚ, με τη διεξαγωγή φιλικού αγώνα εναντίον του Άρη και νίκη των γηπεδούχων με 2-1.

1955: Ο Κρίστοφερ Κόκερελ πατεντάρει το αεροσπρωματόχημα (hovercraft).

1955: Ο Γρηγόριος Αυγεντίου και όλη η ιεραρχία της ΕΟΚΑ παγιδεύονται από τους Βρετανούς στο όρος Τρόδος, κοντά στο χωριό Σπίλια. Ο Αυγεντίου όχι μόνο οδηγεί τους συντρόφους του σε ασφαλές μέρος, αλλά αφήνει τους Άγγλους να αλληλοπυροβολούνται και να έχουν πολλά θύματα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1821: Γκιστάβ Φλομπέρ, γάλλος συγγραφέας, ο ανανεωτής του μυθιστορήματος. (Θαν. 8/5/1880)

1863: Έντβαρντ Μουνκ, νορβηγός συμβολιστής ζωγράφος. (Η Κραυγή) (Θαν. 23/1/1944)

1891: Πρόδρομος Μποδοσάκης - Αθανασιάδης, μεγαλοβιομήχανος. (Θαν. 18/1/1979)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1909: Καρλ Κρουμπάχερ, γερμανός φιλόλογος, που συνεισέφερε τα μέγιστα στη μελέτη του βυζαντινού πολιτισμού. (Γεν. 23/9/1856)

1987: Νίκος Σταυρίδης, ηθοποιός. (Γεν. 1910)

2008: Τάσος Παπαδόπουλος, ελληνοκύπριος πολιτικός, πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας (2003-2008). Η πολιτική διαδρομή του συνδέθηκε με τη σύγχρονη ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας και ταυτίστηκε με ορισμένες από τις πλέον κρίσιμες πτυχές του Κυπριακού. (Γεν. 7/1/1934)

Το κατά Βενιζέλου «Ανάθεμα»

Στα τέλη του 1916 ο Εθνικός Δικασμός ανάμεσα σε βενιζελικούς και αντιβενιζελικούς βρίσκεται στο αποκορύφωμά του. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος φρονούσε ότι η Ελλάδα ως χώρα θαλασσινή επιβάλλεται να εξέλθει στον πόλεμο (Α' Παγκόσμιος) με τις δυνάμεις της Αντάντ, ενώ ο βασιλιάς Κωνσταντίνος θεωρητικά υπερασπιζόταν την ουδετερότητα της χώρας. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος παραμένει στη Θεσσαλονίκη, επικεφαλής της κυβέρνησης της «Εθνικής Άμυνας», ενώ στην πρωτεύουσα κυριαρχούν οι βασιλικοί με τον βασιλιά Κωνσταντίνο να ηγείται του «Κράτους των Αθηνών». Και οι δύο προχωρούν σε διώξεις των αντιπάλων τους. Η Ελλάδα έχει κοπεί στα δύο.

Η επέμβαση των γαλλικών δυνάμεων το Νοέμβριο του 1916 και ο βομβαρδισμός περιοχών της Αθήνας γύρω από το Στάδιο και κοντά στα Ανάκτορα, εξαγρίωσε τους αντιβενιζελικούς, που κατηγορήσαν τους αντιπάλους τους ως προδότες. «Ο φονεύων βενιζελικών δεν φονεύει άνθρωπον», διακήρυτταν. Κύμα τρομοκρατίας κατά των βενιζελικών ξεσπά στην Αθήνα. Η επιτροπή που ανέλαβε αργότερα να ερευνήσει τις καταγγελίες των θυμάτων της βίας, επιβεβαίωσε 35 φόνους, 922 παράνομες φυλακίσεις, 503 περιπτώσεις λεηλασίας και 31 αναστολές κυκλοφορίας εφημερίδων.

Από τον Εθνικό Δικασμό δεν ξέφυγε και η Εκκλησία της Ελλάδος. Οι μητροπολίτες της λεγόμενης Παλαιάς Ελλάδας υπό τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Θεόκλητο (οι περιοχές που είχαν ελευθερωθεί πριν από το 1912), συντάσσονται με τον Κωνσταντίνο, ενώ οι μητροπολίτες των «Νέων Χωρών» με τον Βενιζέλο.

Μέσα στο κλίμα αυτό, διοργανώνεται ογκώδης αντιβενιζελική πορεία στις 12 Δεκεμβρίου 1916. Με επικεφαλής την Ιερά Σύνοδο, οι διαδηλωτές κατευθύνονται στο Πεδίο του Άρεως για να αναθεματίσουν τον «σατανά» της πολιτικής ζωής του τόπου Ελευθέριο Βενιζέλο. Οι πέτρες του Αναθέματος έφθασαν στην Αθήνα και ρίχτηκαν στο Πεδίο του Άρεως.

Εκεί, όπου σήμερα βρίσκεται το άγαλμα της Αθηνάς, ο κάθε διαδηλωτής ρίχνει μία πέτρα και επαναλαμβάνει την κατάρα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, Θεόκλητου: «Κατά Ελευθερίου Βενιζέλου φυλακίσαντος αρχιερείς και επιβουλευθέντος την βασιλείαν και την πατρίδα, ανάθεμα έστω». Μια καθαρά συμβολική πράξη, δηλωτική όμως της έντασης των παθών που επικρατούσε εκείνη την εποχή στη χώρα μας.

Επί ένα χρόνο η Ελλάδα ζει σε καθεστώς εμφύλιας σύρραξης,

που δεν αφήνει αδιάφορους τους συμμάχους, οι οποίοι αναγκάζουν σε παραίτηση τον Κωνσταντίνο. Ο Βενιζέλος επιστρέφει νικητής στην Αθήνα και σχηματίζει κυβέρνηση στις 13 Ιουνίου 1917. Αμέσως προχωρεί στην πολεμική κινητοποίηση ολόκληρης της χώρας στο πλευρό της Αντάντ, ενώ προβαίνει σε εκκαθαρίσεις στην εκκλησία, τη διοίκηση και τον στρατό, για να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με τους βασιλικούς και το «Κράτος των Αθηνών».

Με νόμο ήρε την ισοβιότητα των δικαστών και την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, με αποτέλεσμα να κηρυχθούν έκπτωτοι ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Θεόκλητος και οι μητροπολίτες που είχαν πρωτοστατήσει στο «Ανάθεμα», να απολυθούν 570 δικαστικοί όλων των βαθμίδων και 6.500 δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ αποστρατεύθηκε το 40% του συνόλου των μόνιμων αξιωματικών του στρατού.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Κεντροαριστερά χωρίς πρόσωπο και πολιτικές

Με τη ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗ

Απαντήσεις στα ερωτήματα του σύγχρονου Έλληνα δεν έδωσαν χθες οι ομιλητές στην εκδήλωση των «58» στο Ακροπόλ, η οποία σε σύγκριση με την επιρροή του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ, των κινήσεων που συμμετέχουν ήταν πράγματι εντυπωσιακή μέσα και έξω από το θέατρο.

Εξήγησαν επαρκώς ότι αν δεν προκύψει νέος φορέας στον πολιτικό χώρο της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, τότε ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η ΔΗΜΑΡ θα καταφέρουν να μακροημερεύσουν και να επιζήσουν από τα... νύχια του νέου -μικρού, τον χαρακτήρισε έξυπνα ο Γ. Βούλγαρης- δικομματισμού Ν.Δ. - ΣΥΡΙΖΑ και ενδεχομένως αυτό δεν θα είναι καλό για τη χώρα, αλλά απαντήσεις

δεν έδωσαν. Ούτε για τις πολιτικές που χρειάζεται η Ελλάδα ούτε για το ποιοι μπορεί να τις εκφράσουν και να τις υλοποιήσουν. Αντιθέτως, όσοι άκουσαν προσεκτικά τον Γ. Βούλγαρη, τον Π. Αυγερινό, τον Γ. Μπέζο, τον Γρ. Ψαριανό, ακόμα και τον νεαρό Π. Αγανίδη -η νεαρά ομιλήτρια κυρία Χαριτίνη Καρακωστάκη εξέπεμψε περισσότερο συντηρητισμό από όσο η κατάμεστη αίθουσα μπορούσε να καταναλώσει σε μία εκδήλωση της Κεντροαριστεράς- κατάλαβαν ότι κατά τη γνώμη τους ούτε το σημερινό ΠΑΣΟΚ του Ευ. Βενιζέλου ούτε η σημερινή ΔΗΜΑΡ του Φ. Κουβέλη μπορούν να κουνήσουν το «μικρό» δικομματισμό Ν.Δ. - ΣΥΡΙΖΑ από τη θέση του. Και επειδή δεν έχουν

τις πολιτικές «οι στόχοι δεν αποτελούν σχέδιο, αλλιώς θα ήμασταν Σουηδία», είπε εύστοχα χθες ο κ. Βούλγαρης και επειδή δεν είναι τα κατάλληλα πρόσωπα, «δεν μπορεί να είμαστε τόσο μικροί που να μη βλέπουμε έξω από το εγώ μας και το μαγαζί μας», τόνισε (σ.σ. τι τόνισε, υπερτόνισε...)

Αν υποθέσουμε ότι όντως το 46% της κοινής γνώμης αναμένει και ζητά ένα νέο κόμμα της Κεντροαριστεράς, τότε τα σημερινά πολιτικά υποκείμενα δεν έχουν τις απαντήσεις ούτε στο ποιες πολιτικές χρειάζεται η χώρα για να βγει από την κρίση ούτε όμως και τα πρόσωπα για να συγκινήσουν, να εμπνεύσουν, να οδηγήσουν έναν ολόκληρο λαό.

Όσοι αγωνιούν και παλεύουν για τη συγκρότηση ενιαίας Κεντροαριστεράς στην Ελλάδα, δεν το κάνουν για το τώρα, για το παρόν. Γνωρίζουν ότι πουν δεν πρόκειται να τους ακούσει η κοινή γνώμη και κυρίως οι νέοι. Το είπε άλλωστε ξεκάθαρα και προς τιμήν του ο εκ των ομιλητών της χθεσινής εκδήλωσης Π. Αγανίδης.

Γνωρίζουν οι συντελεστές του εγχειρήματος ότι πρώτα θα μείνει από δυνάμεις η Ν.Δ. του Α. Σαμαρά, μετά θα πάρει την ευκαιρία του από τον ελληνικό λαό ο ΣΥΡΙΖΑ του Αλ. Τσίπρα, έστω και ως «κορμός» μιας κυβέρνησης, και κατόπιν θα δοθεί η ευκαιρία σε εκείνους, εάν έχουν καταφέρει να

ξεπεράσουν τους σημερινούς σκοπέλους σε Χαριλάου Τρικούπη και Αγ. Κωνσταντίνου. «Τότε γιατί βιάζονται;» είναι η εύλογη ερώτηση. Επειδή έχουν επενδύσει και κάποιοι από εκείνους πιστεύουν πραγματικά ότι η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα είναι σύντομη. Έχουν επενδύσει και πιστεύουν στο σενάριο της «αριστερής παρένθεσης». Και θεωρούν ότι αν οργανωθούν και προετοιμαστούν -με τις ευλογίες και οικονομικών και άλλων δυνάμεων που πάντα ενδιαφέρονται και θα ενδιαφέρονται για το παιχνίδι της εξουσίας, όπως και σήμερα κάνουν με τους ισχυρούς του νέου δικομματισμού-, τότε σύντομα θα έχουν και τη δική τους ευκαιρία.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ